Yargıtay 2. HD E.2026/5916 K.2026/8143 (15.09.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2026/5916 E. , 2026/8143 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/3221 E., 2026/623 K.

DAVA TÜRÜ : Kişisel İlişkinin Kaldırılması

İLK DERECE MAHKEMESİ : Gaziantep 5. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2025/90 E., 2025/437 K.

Taraflar arasındaki kişisel ilişkinin kaldırılması davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince kişisel ilişkinin kaldırılması talebinin reddine, ortak çocuk ile davalı arasında kurulan kişisel ilişkinin azaltılarak yeniden düzenlenmesine karar verilmiştir.

Kararın davacı vekili tarafından kişisel ilişkinin tamamen kaldırılması istemiyle istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi’nin 12. maddesi ile Çocuk Haklarının Kullanılmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'nin 3 ve 6. maddeleri, iç hukuk tarafından yeterli idrake sahip olduğu kabul edilen çocuklara, kendilerini ilgilendiren davalarda görüşlerini ifade etmeye olanak tanınmasını ve görüşlerine gereken önemin verilmesi gerektiğini öngörmektedir.

Sözleşmenin 12. maddesi ile çocuklara görüşlerini ortaya koyma, görüşlerini serbestçe ifade etme, kendilerini etkileyen konular ve sorunları öğrenme hakkı tanınmıştır. Ancak bu madde ile çocuklara, kendileri veya başkaları için amaçlanan hedefleri hesaba katmaksızın bütün kararları tek başına alma hakkı vermez (doktrindeki bir esere atıf). Başka bir deyişle; çocukların üstün yararı gerektirdiği takdirde görüşlerinin aksine karar verilmesi mümkündür.

Çocukları ilgilendiren davalarda karar verilirken tek dikkat edilmesi gereken husus, çocuğun üstün yararıdır. Çocuğun üstün yararı ilkesi gereğince; hassas ve kırılgan yapıda olan çocuğun örselenmemesi için her zaman ve her koşulda öncelikli olarak korunması gerekir (doktrindeki bir esere atıf).

Velayet, kişisel ilişki, evlat edinme gibi davalar çocukları ilgilendiren konuların en başında gelir. Bu tür davalarda; çocuğun bizzat mahkeme hakimi tarafından gerekli önlemler alınarak mümkün olması halinde duruşma salonu dışında dinlenilmesi gerekmektedir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 325/2 maddesi gereğince kişisel ilişki sebebiyle çocuğun huzuru tehlikeye girer veya ana ve baba bu haklarını birinci fıkrada öngörülen yükümlülüklerine aykırı olarak kullanırlar veya çocuk ile ciddî olarak ilgilenmezler ya da diğer önemli sebepler varsa, kişisel ilişki kurma hakkı reddedilebilir veya kendilerinden alınabilir.

Yapılan açıklamalardan sonra somut olayda; dosya arasındaki bütün bilgi ve belgelerden tarafların boşanmalarından sonra ortak çocuk ile babanın hiç görüşmediği, çocuğun babasını tanımadığı anlaşılmaktadır. O halde mahkemece yapılacak iş; psikolog, pedagog ve sosyal çalışmacıdan oluşturulacak heyetten, hassas ve kırılgan yapıda olan çocuğun örselenmemesi için gereken şekilde destek alınarak çocuğun tarafsız şekilde bilgilendirilmesinin sağlanması (4787 sayılı Kanun m. 5), bu heyetten tekrar sosyal inceleme raporu alınması ve idrak çağında olan çocuğun görüşü de alınmak sureti ile toplanılan tüm deliller hep birlikte değerlendirilerek sosyal inceleme raporu hükme esas alınacaksa nedenlerinin gerekçede açıklanması ve kişisel ilişki konusunda çocuğun üstün yararına uygun bir karar verilmesinden ibarettir. Açıklanan sebeplerle hükmün bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeple;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

15.09.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.